

РЕШЕНИЕ

№ 126

гр. Свиленград, 03.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и седми септември през две
хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Ренета Н. И.а
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20225620200531 по описа за 2022
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

С Решение № 585 от 15.08.2022 година по КАНД № 537/2022 година на
Административен съд – Хасково, делото е върнато за ново разглеждане от
друг състав на Районен съд – Свиленград, поради допуснато съществено
процесуално нарушение, свързано с нередовно призоваване на
жалбоподателя, ограничаващо процесуалните му права.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № BG2022/1000-8/НП от
14.02.2021 година на Заместник-Директора на Териториална дирекция
Митница Бургас, с което на А. А. М. с ЕГН ***** от град
*****, със съдебен адрес: град Пещера, ул., „Михаил
Димов” № 1, област Пазарджик, чрез адвокат В. И., за нарушение на чл. 233,
ал. 3, вр.ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) е наложено административно
наказание „Глоба” в размер на 416 лв. (пункт I) и на основание чл. 233, ал. 6

от ЗМ са отнети в полза на Държавата цигари „Карелия блу” – 40 кутии (пункт II).

Жалбоподателят А. А. М., моли за отмяна на обжалвания акт, респ. за намаляне размера на наложената санкция до двойния размер на 3 стека цигари, тъй като действителната обстановка не съответствала на изложеното в НП – декларирал процесните цигари като посочил че 3 стека се намират в багажника на автомобила и 1 – в дамската чанта на съпругата му и цигарите били са лична консумация.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят А. М., не се явява и не се представлява. Претендират се разноси по делото – искането е направено с Касационната жалба до Административен съд – Хасково. Не е представен Списък на разноските.

В съдебната фаза не се ангажират доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) – Заместник-Директорът на Териториална дирекция Митница Бургас, редовно призован на посочения съдебен адрес, изпраща представител – Главен юрисконсулт Елена Гъчева, която сочи че НП е издадено законосъобразно и че не са допуснати процесуални нарушения при издаването му. Моли същото да бъде потвърдено изцяло. Претендират се разноси по делото под формата на юрисконсултско възнаграждение. Не е представен Списък на разноските.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призована по реда на надзора за законност, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

Н а 24.12.2021 година, около 22.00 часа на Митнически пункт (МП) „Капитан Андреево”, област Хасково, на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси”, на път от Република Турция за Република България пристига моторно превозно средство (МПС) - лек автомобил марка „Мерцедес”, модел „ML 270 CDI” с държавен регистрационен номер *****, управляван от българския гражданин – жалбоподателя А. А. М. В автомобила пътуват още

четирима човека.

Преди започване на митническата проверка водачът и пътниците са поканени устно от митническия служител Н. С. Ч. да декларират носените от тях лични вещи, стоки и валутни ценности. Мерджан, както и другите четирима пътници, не декларират нищо.

На основание чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗМ е извършена проверка като отивайки от към страна на пасажера, стоящ на предната седалка – съпругата на жалбоподателя, митническият служител Н. С. Ч. й разпорежда да си отвори дамската чанта, при което установява наличието на 10 кутии от процесните цигари без акцизен бандерол. С оглед установеното, Ч. насочва автомобила към масата, находяща се на трасето и предназначена за поставяне на личен багаж и разпорежда на всички пътуващи в автомобила да свалят багажа си на масата, за да бъде извършена обстойна проверка, при която в багажника на автомобила установява още 30 кутии от процесните цигари без акцизен бандерол.

Установява се, че всички процесни цигари са на жалбоподателя предвид изявлението му в тази насока, направено пред двамата свидетели – митнически служители. Другите пътници в колата не възразяват относно това твърдение на жалбоподателя.

Съставен е Протокол за извършена митническа проверка с № 3396 от 24.12.2021 година.

На основание чл. 16, ал. 1, т. 5 от ЗМ от жалбоподателя е поискано Писмено обяснение, в което сочи, че цигарите закупил от безмитния магазин, тъй като не знаел какво е допустимото за превозване през границата количество тютюневи изделия.

На основание чл. 230 от ЗМ в присъствието на жалбоподателя е съставен и връчен *лично* Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 2678 от 24.12.2021 година, в който жалбоподателят сочи, че няма възражения против констатациите в Акта.

Проверката приключва в 22.30 часа.

Описаните по-горе цигари са иззети с Разписка № 0211457 от дата 24.12.2021 година.

Пряк очевидец на всичко посочено до тук, включително констатираното

нарушение, е свидетелят И. А. И., който работи на съседното платно.

С Приемателно–предавателен протокол от дата 24.12.2021 година, цигарите са предадени на отговорно пазене в склад на Териториална дирекция Митница Бургас.

Срещу Акта в законоустановения срок не постъпва Възражение.

Определена е митническата стойност на стоките – предмет на нарушението в общ размер на 208 лв. съгласно чл. 29, ал. 4, т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС).

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на образуваната с него преписка, Заместник-Директорът на Териториална дирекция Митница Бургас издава процесното НП, в което е посочено, че е с № BG2022/1000-8/НП и с дата на издаване: 14.02.2021 година. В издадения санкционен акт, АНО възприема изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната кВА.фикация на нарушението, дадена от контролния орган - чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ. Обжалваното НП е редовно връчено на жалбоподателя на 17.02.2022 година по пощата с Обратна разписка. Известието за доставяне, надлежно оформено - датирано и подписано, се намира приложено в Административнонаказателната преписка (АНП), с отбелязване и на името на получателя му, а именно че е получено лично от жалбоподателя. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Както вече бе посочено в Акта, така и в НП е прието за установено, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ, тъй като е превозил стоки, за които се дължи акциз през държавната граница без знанието и разрешението на митническите органи. Извършеното деяние не представлява престъпление. За това нарушение на основание чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ на нарушителя е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 416 лв. (минималният размер от 200 % от продажната цена на недекларираната стока).

По делото е приета и приложена Заповед № ЗАМ – 1091/32-246841 от 02.08.2021 година, видно от която Заместник-Директорите на Териториалните дирекции и м а т право съобразно териториалната си компетентност да издават НП за нарушения по ЗМ.

*Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до следните **правни изводи**:*

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст (видно от датата ѝ на депозиране в Деловодството на АНО), от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – лично нарушителят, при нА.чие на правен интерес от обжалване и пред местно (по местоизвършване на твърдяното нарушение) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Свиленградски районен съд. Ето защо същата е проявила своя суспензивен (спиращ изпълнението на НП – аргумент от [чл. 64, б. „б“ от ЗАНН](#)) и девулативен (сезиращ Съда – [чл. 59, ал. 1 от ЗАНН](#)) ефект.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Глоба не е платена – видно от Писмо с рег.№ 32-304147 от 09.09.2022 година, ето защо производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в тази част в резултат на плащане на финансовата санкция.

Действително в НП на няколко места е изписано неправилно фамилното име на жалбоподателя, но при правилното изписване на всички останА. индивидуА.зиращи го белези, Съдът намира, че не е нА.це съществено нарушение на административнопроизводствените правила по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗАНН, тъй като по несъмнен начин е установена самоличността на нарушителя. Видно от разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) името е само един от белезите, индивидуА.зиращи физическите лица, поради което некоректното посочване на име не означава несъмнено, че лицето, което е индивидуА.зирано чрез него е различно от това лице, установено от наказващия орган като извършител на нарушението, при положение, че има съвпадение на всички останА. индивидуА.зиращи белези. Разпоредбата на чл. 11 от ЗГР регламентира ЕГН като административен идентификатор на подлежащите на регистрация физически лица и уникален номер, чрез който физическите лица се определят еднозначно. Предвид това, физическото лице се идентифицира

освен с трите си имена, съгласно чл. 8, чл. 9, чл. 12 - чл.14 от ЗГР, също и с уникалния си ЕГН. Всеки български гражданин с раждането си получава ЕГН, който остава непроменен до смъртта му. Следователно този ЕГН е уникален и има за предназначение еднозначно да индивидуализира субекта. С оглед изложеното настоящата инстанция намира, че е налице пълна идентичност между лицето, посочено като нарушител в АУАН и НП, и действителния субект на нарушението. В подкрепа на изложеното е и фактът, че видно от извършената Справка в НБД „Население”, на посоченото в НП ЕГН отговаря А. А. М.. Допуснатата некоректност при посочване на фамилното име не води до нарушаване правото на защита на санкционираното лице, следователно и до отмяна на НП на това основание.

Преценена по същество, Жалбата е частично основателна, за което Съдът привежда следващите правни съображения:

В случая, при провеждането на административнонаказателната процедура е допуснато съществено нарушение, ограничаващо правото на защита на наказаното лице. Съдът намира, че на практика не е спазен редът за издаването на НП. Това е така защото видно от неговата дата то е издадено с дата преди датата на извършване на деянието и преди да има съставен АУАН, като се има предвид, че цитираният в НП, АУАН № 2678/24.12.2021 година, е издаден повече от 10 месеца след обжалването на НП. Т.е. на практика нямаме започнато административнонаказателно производство, което става с АУАН, а имаме вече издадено НП. Последното е съществено процесуално нарушение. В настоящото производство не може да се поправят грешки на АНО, пък били те технически, очевидни или явни. В административнонаказателното производство е непознат института на фактическа (техническа) грешка и е недопустимо съществуването на такава когато се касае до дата на АУАН или НП, тъй като датата на издаване е задължителен и изключително важен реквизит. Именно към тази дата Съдът следва да гради изводите си за спазването на разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, материалната и териториалната компетентност на актосъставителя и АНО, наличието на съществуващ в нормативната уредба състав на административно нарушение. Т.е. неточното, непълното или грешното посочване на тази дата винаги е съществено процесуално нарушение. Извеждането на датата на издаване на НП от други доказателства по делото е недопустимо, а и в случая е невъзможно, до колкото липсват такива доказателства. Ако се приеме

обратното то би се стигнало до хипотезата по тълкувателен път да се извличат изводите на АНО. В този смисъл е както съдебната теория, така и съдебната практика, в това число и на Административен съд –Хасково (Решения по КАНД № 143/2016 година, КАНД № 155/2017 година, КАНД № 327/2017 година, КАНД № 577/2018 година). Ето защо, Съдът намира горното за съществено процесуално нарушение, водещо единствено и само до отмяната на НП в частта му по пункт I, т.е. за достатъчно като самостоятелно основание за отмяната на санкционния акт в посочената част.

Независимо от изложеното в случай че не се приеме горния извод, то Съдът излага следните съображения:

Съдът би приел, че обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна. Спазена би била административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП. Настоящата Съдебна инстанция би приела, че при съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 от ЗАНН. Самото нарушение би било описано точно и ясно, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Съдържанието на АУАН и НП при описание на процесното деяние е идентично. Съдът би приел, че нарушението е описано по начин, даващ възможност на наказаното лице да възприеме в цялост признаците на същото и да организира адекватно правото си на защита. Фактът, че при посочване на нарушената правната норма, наказващият орган не е изписал конкретната хипотеза на чл. 233, ал. 3 от ЗМ, не би довело до различни правни изводи, тъй като този подход не би засегнал правото на защита на наказания, защото в НП се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, как, при какви обстоятелства, какво е извършил). Действително в АУАН не е посочен личния адрес на свидетеля И., а е посочен служебния такъв, но този реквизит следва да е наведен в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посоченото лице. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите имена, длъжността, местоработата и датата му на раждане, би било налице пълно индивидуализиране на посочения свидетел и не би бил налице проблем с неговата индивидуация. От друга страна констатираното не би представлявало съществено процесуално нарушение, тъй като съгласно правната теория и константната съдебна практика,

съществено е това нарушение на административнопроизводствените правила, което е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. такова нарушение, недопускането на което е можело да доведе до друго разрешение на поставения пред административния орган въпрос, което в настоящия случай не би било нА.це. По същите съображения Съдът би приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения предвид факта, че в НП актосъставителят е посочен с длъжност „Инспектор” вместо вярната такава „Старши инспектор” и че в Протокола за извършена митническа проверка е посочено, че актосъставителят работи в „Териториална дирекция Южна морска” вместо вярното „Териториална дирекция Митница Бургас”, както и че в АУАН е посочен погрешно срокът, в който могат да се депозират възражения – и тъй като жалбоподателят въобще не е депозирал такива. Актът и НП биха били издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 230 от ЗМ и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 231 от ЗМ. В процесния казус е установено, а и не би било спорно между страните, че към 24.12.2021 година актосъставителят Н. С. Ч. е заемал длъжността „Старши инспектор” в Териториална дирекция Митница Бургас към Агенция „Митници””, т.е. бил е митнически орган. В тази насока е и изявлението на свидетеля Ч., направено в открито съдебно заседание, проведено на 27.09.2022 година. Лицето, подписало НП – Стефан Николов Марашев, заема към дата 24.02.2022 година длъжността „Заместник-Директор на Териториална дирекция Митница Бургас” и деянието е извършено в зоната на отговорност на Териториална дирекция Митница Бургас. Предвид изложеното биха липсваА. предпоставки за отмяна на процесуално основание поради недостатък във формата на Акта или допуснато друго процесуално нарушение от категорията на съществените такива.

Стойността на стоката, предмет на процесното митническо нарушение, тъй като представлява тютюнево изделие - цигари, по правилото на [чл. 233, ал. 3 от ЗМ](#) се формира и е равна на тяхната продажна цена. Същата е определена от митническите органи в размер на сумата 208 лв. - общо за цялото количество, според представеното Становище. От съдържанието на цитираното Становище, се установява, че продажната цена е определена от Митницата на основание чл. 29, ал. 4, т. 1 от ЗАДС, тъй като за процесните тютюневи изделия има регистрирана продажна цена. Съдът би констатирал, че посочената официална цена за конкретната процесна търговска марка

цигари, регистрирана в Публичния регистър на цените на тютюневите изделия, е наА.чна и установена – цигари „Карелия блу” – 5.20 лв. за 20 къса. В този смисъл, цената твърдяна от органа е определена въз основа на официални документи и данни, ноторно известни и публично достъпни. Последната не се оспорва от жалбоподателя. Поради това, не биха се намерили основания да не бъде приета така посочената от АНО, за правилно и законосъобразно определена, съгласно [§ 1, т. 34 от Допълнителните разпоредби \(ДР\) на ЗМ](#), както и на правните норми от приложимия специален нормативен акт - [ЗАДС - чл. 29, ал. 4, т. 1](#), с оглед вида на стоките - акцизни, при обявена, т.е. официално регистрирана продажна цена в Публичния регистър на Агенция „Митници” за цените на тютюневите изделия.

От показанията на свидетелите – митнически служители, по несъмнен начин би се доказало, от обективна страна извършването на процесното деяние. Стоките с търговски характер, за които се дължи акциз, а именно процесните цигари, жалбоподателят не е обявил и декларирал в момента на преминаване през митническия контрол, нито устно, нито писмено. Точно обратното, цигарите са били скрити и разкрити.ето им е последващо, в резултат на действията на контролния орган и извършената от него митническа - физическа проверка. Отрицателният факт за отсъствието на деклариране от страна на жалбоподателя на носени тютюневи изделия би бил несъмнено и пряко доказан от гласните доказателства (показанията на свидетелите Ч. и И.). В случая би бил доказан и ква.фициращият признак на нарушението, с оглед вида и естеството на превозваните стоки - цигари, които по родов признак, имат особеното качество на тютюнево изделие, по смисъла на легалната дефиниция на Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия - [§ 1, т. 4, б. „а” от ДР](#), а като такива представляват и акцизна стока, т.е. за която се дължи акциз, на основание [чл. 4, т. 1](#), вр.[чл. 2, т. 2](#) и [чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗАДС](#). Съобразно видът им и тяхното бройно количество - 40 броя кутии цигари, установено по делото като предмет на процесното нарушение, същите надвишават многократно допустимите нормативно установени прагове за безмитен внос, предвидени в [чл. 51а, ал. 4, т. 1](#), предложение второ от ППЗДДС, вр.[чл. 58, ал. 7 от ЗДДС](#) (40 броя цигари), като едно от възможните условия за освобождаване от плащане на акциз, съгласно [чл. 21, ал. 1, т. 4 от ЗАДС](#). Последно, Съдът би приел, че сочи и търговски характер.

НА.це би бил и субективният елемент от състава на нарушението –

извършено виновно, при пряк умисъл. Т.е. жалбоподателят е разбирал свойството и значението на извършването и е могъл да ръководи постъпките си. Интелектуалният и волевият елементи на умисъла, пряко биха се извели от обективните му действия и поведение в хода митническата проверка. Същият е следвало да знае, както и е знаел действащия митнически режим, респ. и задължението за писмено или устно деклариране му е било известно, от една страна с оглед публичното им оповестяване - обявени публично, на указателни табели и на няколко езика, включително български език, с местоположение изключващо пропускането, респ. невъзприемането им от преминаващите пътници, според създадената инфраструктура на ГКПП „Капитан Андреево” и предвид факта, че това е ноторно известно, както и местоживеенето му в страна от ЕС, както и предвид факта, че пътува често извън територията на България.

Извършеното конкретно деяние, преценено според обективните си признаци, не би могло да се квалифицира като престъпно, доколкото не покрива елементите на престъпление по чл. 242 от НК съобразно равностойността на своя предмет – цигари.

Процесното административно нарушение по убеждение на решаващия Съдебен състав не би разкрило характеристиките на маловажен случай по смисъла на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН и не би представлявало такъв, освен поради отсъствието на установени смекчаващи обстоятелства - многобройни или изключителни такива, които да го отличават със значително по-ниска степен на обществена опасност от типичната за този род административни нарушения, или пък изобщо - липса на такава. Отделно от това, в случая се касае за формално нарушение - на просто извършване, чийто предмет - цигари, те и акцизна стока, в количеството си - 40 броя кутии фактически многократно надвишава минималното допустимото за необлагаем внос - освободен от митни сборове - акциз и ДДС.

Административното наказание по пункт I от обжалваното НП би било правилно и законосъобразно определено в минималния размер от 200 % от продажната цена на недеklarираните стоки съобразно Становището на митническите органи, приложено в АНП. Така наложеното с обжалваното НП наказание в пункт I, Съдът би намерил за правилно с оглед постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание.

За пълнота на Съдебния акт, би следвало да се посочи относно възражението на жалбоподателя изложено в Жалбата в условията на алтернативност - Съдът да намА. размера на наложеното наказание до двойния размер на 3 стека цигари, тъй като единият от 4 стека - предмет на НП, бил открит в багажа на съпругата му, не би се споделил от Съда, тъй като формата на изпълнителното деяние е превозва, при която форма ирелевантно е в чий багаж е открит предметът на нарушението. В подкрепа на изложеното би бил и факта, че жалбоподателят пред митническите служители е заявил, че откритите 4 стика цигари са негова собственост.

Съдът би приел, че изложената в АУАН и в НП фактическа обстановка, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание, проведено на 27.09.2022 година свидетели – Н. С. Ч. и И. А. И.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспориha от страните и Съдът би ги кредитирал за достоверни, като би ценил същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни биха се възприели и свидетелските показания на Н. С. Ч. и И. А. И.. Не се установява посочените свидетели да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. Основания за критика по отношение на свидетелските показания на Н. С. Ч. и И. А. И. не биха се намерили, а единствено поради служебното им качество – служители на Агенция „Митници”, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не би било достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си.

И при двата варианта на разсъждение Съдът намира че НП е законосъобразно в частта на постановената репресивна мярка „отнемане в полза на Държавата” на предмета на нарушението, визирана в пункт II, по следните съображения:

Подобно разпореждане е напълно законосъобразно, приложено на съответното правно основание - [чл. 233, ал. 6 от ЗМ](#). Правната разпоредба е императивна и обвързва във всички случаи указаното разпореждане с тези стоки, както правилно е подходил и АНО, позовавайки на същата норма, като

друго различно разрешение не следва и предвид доказаното извършване на конкретното митническо нарушение, обвързано с приложението ѝ, т.е. доколкото процесните стоки се явяват предмет на митническа контрабанда, което по аргумент от чл. 233, ал. 6 от ЗМ прави недопустимо друго разпореждане с тях.

По разноските:

По делото се констатираха действително направени разноски от страна жалбоподателя в размер на 200 лв. (видно от Договор за правна защита и съдействие, приложен по КАНД № 537/2022 година на Административен съд – Хасково) и от АНО - в размер на 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 д, ал. 1 от ЗАНН в производствата пред районния и административния Съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато Съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на Жалбата е имал такъв, се възстановяват от Бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. От изложеното следва, че в полза на жалбоподателя действително следва да бъдат присъдени разноските за адвокатско възнаграждение. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК. В случая е представен Договор за правна защита и съдействие, видно от които е заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 200 лв.

Основателно е и искането, направено от страна на АНО, за присъждане на разноски, които са в размер на 80 лв. Присъденият размер трябва да бъде справедлив и обоснован. Съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, към която препраща чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, за този вид работа е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на юрисконсулта по това дело се състоеше в явяване в две съдебни заседания, представяне на писмени доказателства и на Писмени бележки, поради което юрисконсултско възнаграждение в посочения размер е справедливо.

С оглед изхода на делото и обстоятелството, че НП следва да бъде отменено в частта му по пункт I и потвърдено в частта му по пункт II, следва

в полза на жалбоподателя да се присъдят част от направените по делото разноси в размер на 100 лв., а в полза на АНО – 40 лв., или по компенсация следва АНО да бъде осъден да заплати на жалбоподателя разноси в размер на 60 лв.

Доколкото преди изменението на чл. 63 от ЗАНН, исканията за разноси са се разглеждаА. по реда на ЗОДОВ и се е прилагал чл. 205 от АПК, по аргумент от който за разноските, направени от жалбоподателите при обжалване на НП, издадени от органите на Агенция „Митници”, е отговаряла Агенцията, а не поделението ѝ (доколкото само Агенцията е юридическо лице съгласно чл. 3, ал. 1 от Устройствения правилник на Агенция „Митници”, в чиято структура се намира издателят на обжалваното НП), Съдът намира, че следва да осъди именно Агенция „Митници” да заплати сторените в настоящото производство разноси.

По отношение на Решението в частта за разноските жалбоподателят и АНО не могат да искат изменение, тъй като по делото не бяха представени Списъци на разноските от тяхна страна.

В случай на потвърждаване на НП в цялост искането за присъждане на разноси на АНО би било основателно в цялост, а искането за присъждане на разноси на жалбоподателя би било неоснователно в цялост.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1, вр.ал. 2, т. 4 и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № BG2022/1000-8/НП от 14.02.2021 година на Заместник-Директора на Териториална дирекция Митница Бургас, в частта, с която на А. А. М. с ЕГН ***** от град *****, за нарушение на чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 416 лв. (пункт I).

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно НП № BG2022/1000-8/НП от 14.02.2021 година на Заместник-Директора на Териториална дирекция Митница Бургас, в частта с която от А. А. М. с ЕГН ***** от град *****, на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ са

отнети в полза на Държавата цигари „Карелия блу” – 40 кутии (пункт II).

На основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, ОСЪЖДА Агенция „Митници” с адрес: град София, ул.„Георги Сава Раковски” № 47, ДА ЗАПЛАТИ на А. А. М. с ЕГН ***** от град *****, сумата от 60 лв., представляваща част от извършени от последния разноси за адвокатско възнаграждение по АНД № 351/2022 година на Районен съд - Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок, който тече от получаване на Съобщението за постановяването му, с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____